

ПЛАТФОРМА

Альманах школьной жизни Коммунарского района 16 2010

ВНИМАНИЕ

Альманах «Платформа» выпускается ежемесячно в виде обзора новостей, сборника статей учащихся на различные темы школьной жизни

Поместить свою статью в Альманах «Платформа» очень просто: пришлите статью на e-mail газеты

platformanews@rambler.ru

или на e-mail отдела образования

vokrazp-office@rambler.ru

(с пометкой «статья»), материалы будут рассмотрены редакционным советом и помещены в очередной выпуск Альманаха.

Редакция оставляет за собой право изменять (сокращать) статью, сохраняя тем не менее мысль, стиль автора

Редакция приглашает к сотрудничеству активных, инициативных, исполнительных журналистов

Альманах «Платформа» выпускает тематические сборники статей, литературно-публицистических произведений различной тематической направленности - выпуск «ТЕМА».

С электронной версией газеты Вы можете ознакомиться на сайте отдела образования Коммунарской райадминистрации www.vokra.ucoz.ua в разделе «Друк.net»- «ПЛАТФОРМА»

Кто сказал, что осень - «унылая пора»? Пушкин? Но ведь пушкинская осень - «очей очарованье»! Ее «прощальная краса» и «пышное природы увяданье» радуют глаз и ностальгически волнуют душу: и природа меняет свой облик, и мы ждем изменений в своей жизни. Осенние дни - короткие, дождливые, желто-золотые, с первыми заморозками и с бесконечной депрессией, которая может неожиданно возникнуть и так же быстро смениться беспричинной радостью - очень скоро заменят зимние холода.

А пока осень - школьник-сентябрь, яркий и дождливый октябрь, золотисто-солнечный ноябрь - наполнена мероприятиями (Международный День КВН, День української писемності та мови, День толерантності, Всемирный день ребенка, День студента, Всемирный день информации...) и осенними праздниками («Мисс Осень», «Праздник урожая»)! Об этом и о многом другом читайте в «Платформе»!

В ЭТОМ ВЫПУСКЕ:

Конкурс молодых журналистов (№ 84)		2
Районный фестиваль школьных команд КВН		2
Ко Дню города (№ 90, № 6, № 84, № 107)		3-4
Вести из школьных библиотек (№ 7)		4
До Дня козацтва (№ 38, № 17, № 23)		5
До Дня української писемності і мови (№ 83)		5
Екологічна варта (№ 83)		7
Путешествия (№ 80, НВКТП), мнения и впечатления (№ 84)		7, 11
Журналистский эксперимент (№ 90, № 8, № 110, № 6, № 14, № 7)		8-10
Мир профессий (№ 107)		10
Внимание! Конкурс на лучшую фотографию для первой полосы!		11
Сайти шкіл Комунарського району		12
Письмо из Америки (в гостях у газеты «Pupils home» гимназии № 107)		12

Конкурс молодых журналистов

Ко Дню города Запорожья по традиции пресс-центр «Акцент» провел областной конкурс творческих работ молодых журналистов.

Я участвую в нем уже третий год. Вначале количество участников было небольшим – около 30 человек, в прошлом году – уже около 100, а в этом – более 300.

Особенно мне запомнился первый раз: я увидела своё стихотворение о детях войны напечатанным в сборнике. Э

то для меня было победой и признанием, а бабушка, которая приехала в гости из России, забрала сборник с собой: так гордилась мной.

12 октября нас, участников конкурса юных журналистов-2010, при-

гласили в Запорожскую областную администрацию для подведения итогов конкурса.

Все участники, работы которых вошли в Летопись, получили Дипломы и авторские книги.

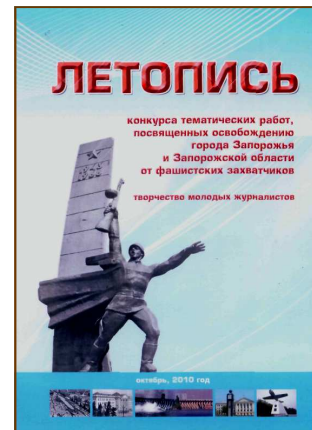
Перед нами выступили ветераны, глава Запорожской обл. администрации Б.Петров и другие важные люди нашего города и области.

В фойе была организована выставка присланных на конкурс фоторабот.

Было торжественно и празднично! Это здорово, что мы, Зинченко Юля и Гета Оля, вышли в финал этого конкурса.

Такое не забывается!

*Алтынбаева Настя,
ЗОШ № 84, 9-Б класс*

По итогам областного конкурса редакция «Платформы» благодарит всех участников конкурса (более 50) и их педагогов и поздравляет журналистов школ Коммунарского района, ставших призерами конкурса:

В номинации «Имена героев помним...»
I место Турченко Анастасия, гимназия №107, газета «Аделаида»

«В тылу как в тылу»

I место Матвеева Юлия, гимназия №107, газета «Аделаида»

Номинация поэзия «Баллада о солдате»

I место Шумило Карина, ЗОШ №17

Номинация Фото «Моя родина»

I место Яндроловская Антонина, гимназия №107

Номинация поэзия «Мой родной край»

I место Рокунь Максим, НВКТП

Номинация «Фото-эмоция»

I место Каракастанда Екатерина, гимназия №107

От редакции

КВН

11 ноября состоялся районный фестиваль школьных команд КВН (инициаторами стали отдел образования Коммунарского района, Комитет по делам семьи и молодежи Коммунарской районной администрации, Южный межрайонный Центр занятости) среди учебных заведений Коммунарского района №7, №8, №23, №84, №90, №97, №107, №110.

Команды представили приветствие «Мы дети твои, Запорожье», музыкальное домашнее задание «Профессий много на Земле, я выберу...», сыграли разминку «КВН-хоккей».

Лучшими в разминке стала команда КВН ЗОШ № 90, лучшим актером КВН признан капитан команды «Южный централ» Тульянов Никита (НВК №110), лучшей актрисой – Прощак Катерина (команда КВН гимназии № 8 «Реасе»), лучшим вокалистом - Сыроед Дмитрий (команда КВН НВК № 23 «2+3»).

Выступления команд были яркими, ответы в разминке - находчивыми, песни - звучными и содержательными, шутки... шутки тоже были.

В итоге 1 место в районном фестивале КВН заняла команда КВН «Южный централ» (НВК №110), 2 место - «Мы вместе» (ЗОШ №90), 3 место - «107-й километр» (гимназия №107). Поздравляем всех участников и победителей, а команде КВН «Южный централ» (НВК №110) пожелает удачи на городском фестивале школьных команд КВН!

От редакции

На Очаковском захоронении

14 октября учащиеся 5-6 классов ЗОШ №90 побывали на уже традиционном митинге возле Монумента памяти павших в период оккупации г. Запорожья во время Великой Отечественной войны «Очаковское захоронение».

Здесь покоятся более 36 тысяч человек, из них 20 тысяч – евреи. Все они были мирными жителями нашего города. Близость нашей армии и мысль о возможном поражении утравили жестокость фашистов. Свою ярость они срывали на людях, которые не могли им дать отпор.

Длина братской могилы составляет почти 25 метров.

На Очаковском захоронении установлены две скульптурные компози-

ции. Одна из них символизирует, что погибшие здесь люди могли бы создавать семьи, получать образование, заниматься наукой.

Второй памятник установлен евреям, погибшим от рук фашистов. На нем лежит письмо от всех жителей Германии. В нем на четырех языках (английском, иврите, русском и немецком) ныне живущие немцы просят прощение у всего еврейского народа за преступления против их нации.

После не оставившего никого из нас равнодушным рассказа педагогов мы возложили цветы к памятникам и несколько раз обошли братскую могилу.

Касай Полина,

*корреспондент газеты «START!!!»
ЗОШ № 90*

От редакции

Более 180 учащихся школ № 97, 103, 107, 110 приняли участие в торжественном Митинге у мемориала «Переправа», где присутствовали первые лица города и области, стали свидетелями возложения венка Памяти на воды Днепра у места героической Переправы, увидели яркое, незабываемое театрализованное выступление коллективов ДК «ЗАЗ», поздравили ветеранов войны с праздником освобождения города Запорожья от немецко-фашистских захватчиков.

Бой у плотины ДнепроГЭСа 1943 год.

Фото к статье «Освобождение Запорожья»

Освобождение Запорожья

Всем, что мы видим в данный момент вокруг себя, мы обязаны нашим предкам, которые поставили на кон свою жизнь, спасли нас и то будущее, за которое так боролись.

И за это мы обязаны им до сих пор и никогда не забудем те жертвы, которые понесли наши предки: 35000 погибших запорожцев и почти 58000 молодых жителей города фашисты принудительно угнали на каторгу в Германию.

Сам же г. Запорожье основан в 1770 году и с 1806 года являлся уездным городом. Долгая и славная история...

...22 сентября 1943 года войска Юго-Западного фронта приблизились к Днепру. До него оставалось менее трех десятков километров. Перед нами находился один из наиболее мощных

узлов так называемого Восточного вала - Запорожский плацдарм немцев. Он прикрывал подступы к Криворожью и Никополю с их железными и марганцевыми рудниками. Да и сам город Запорожье имел важное стратегическое значение: здесь пересекались железнодорожные, шоссейные и водные пути, по которым осуществлялось снабжение немецких войск на значительной части Левобережной Украины и в Крыму.

В этот день, 14 октября 1943 года в 23 часа, фашисты были выбиты из Запорожья войсками Юго-Западного фронта в ходе Запорожской наступательной операции.

В освобождении города принимали участие войска Западного фронта (генерал армии Р.Я.Малиновский).

В состав фронта входили армии генералов-лейтенантов В.И.Чуйкова, и

Д.Д.Лелюшенко, генерал-майора А.И. Данилова, 17-я воздушная армия генерал-лейтенанта В.А.Судца, жителя Запорожья.

Фашистов буквально вышвырнули с города. Чуть больше суток понадобилось советским войскам, чтобы освободить город (с 22 часов 13 октября до 23 часов 14 октября).

О масштабности боя говорит сохранившаяся немецкая статистика о потерях фашистов: 23 000 солдат и офицеров, 153 танка и самоходных орудия, 238 миномётов и орудий.

С праздником, жители города!

Спасибо, Ветераны - Освободители!

*Шевченко Дмитрий,
11 класс, гимназия №6*

Встреча поколений

14 октября – День освобождения Запорожья от немецко-фашистских захватчиков.

Много мероприятий проходят в этот день и в городе, и в школе, и в каждом классе. Для 10 классов нашей школы был проведен Урок Мужества, на который пришли ветераны, участвовавшие в освобождении Запорожья, и их потомки – сын и внук трудовой династии Швецова, работающих на автозаводе «Коммунар».

На груди ветеранов блестели ордена, боевые и трудовые. Эти ордена одинаково ценны для них, но самые главные воспоминания – это дни войны и освобождения города.

Освободители напомнили, сколько героев отдали жизни, защищая наш город.

А Березинец Яна и Зубенко Настя рассказали, почему улицы Коммунарского района носят имена Малиновского, Чумаченко, Сытова.

Интересным был рассказ ветера-

нов о Днепрогэсе, о восстановлении заводов и улиц нашего города.

Было очень интересно, и наверняка, такой урок запомнится всем нам надолго.

Я горжусь тем, что в нашем городе живут настоящие патриоты, нам есть на кого равняться!

Спасибо им большое за их подвиги и труд!

*Роговцева Леся,
10 класс, ЗОШ №84*

Чи люблю я своє місто? Чому?

Я люблю моє місто, тому що тут народилась. Це одне із самих чарівних міст України, в ньому знаходиться заповідник Хортиця – одне з найкращих місць нашої держави. У Запоріжжі живуть і працюють чудові люди.

*Люди́ла, 56 років
продавець-консультант*

Найголовніша причина, по якій я люблю своє місто – це те, що я тут народилась і живу. Тут живуть мої найближчі люди, тут пройшло моє дитинство та юність. Я вважаю, що наше місто затишне і красиве. У нім багато пам'яток, красивий проспект, тихі вулиці, багато фонтанів. Це найкрасивіше місце на планеті!

*Ольга, 31 рік
регіональний менеджер*

Так, я люблю його!!! Моє місто-це місто бажань, що збулися!! Воно вражає своєю вечірньою красою і сяйвом. Наше Запоріжжя зачаровує...

*Денис, 15 років
школяр*

Я люблю своє місто, тому що для мене це щось заповітне, улюблене, дороге, красиве і рідне. Тому що це місто найкраще на землі, тут є найкрасивіша і найчудовіша територія на землі – Хортиця і Запорізька Січ! Ось тому я і люблю своє дороге, цінне і затишне містечко!

*Катерина, 14 років
школярка*

Я люблю своє місто, тому що воно красиве. Особливо вул. Фестивальна і БШ.

Антоніна, 14 років, школярка

*(По матеріалах газети
“Pupils home” гімназії № 107*

Моє місто цінується тим, що саме в ньому живуть люди, які мені до душі. За нічне місто, яке мерехтить яскравіше за зірки. Воно просочене гарним настроєм, не залежно від пори року. Саме за це я люблю своє місто.

*Полина, 17 років
Студентка*

Мені подобається моє місто Запоріжжя, тому що тут багато визначних пам'яток: музеї, кінотеатри, багато приемних кафе, де можна провести час. Є також острів Хортиця, на якому також можна відпочити, сходити в музей або просто пройтися широкими просторами до Дніпра.

*Денис, 17 років
Студент*

Вести из библиотек

09-10 ноября в библиотеке УКВ № 7 учащиеся 6Б класса подготовили Праздник осени для учащихся 2 и 4-х классов, которых познакомили с литературными и музыкальными произведениями, рассказали о картинах художников об осени. Библиотечный Праздник завершился веселыми конкурсами и викторинами.

11 ноября в библиотечный актив УКВ № 7 в рамках проекта «Юбилей книги» провел интеллектуально-развлекательную игру для команд 3-х классов по сказке А.Толстого «Золотой ключик, или Приключения Буратино». На конкурс приглашены команды-победители игр в классе. Ребята не только внимательно прочитали сказку, чтобы ответить на вопросы викторины, узнать персонажей сказки по описанию или характеристике, но и смогли инсценировать предложенный на конкурсе эпизод сказки.

И организаторы, и участники получили много позитивных эмоций и с нетерпением ждут следующей игры.

Такая работа актива направлена на привлечение новых читателей в школьную библиотеку.

Кричун Анастасия, УВК № 7, 6-Б класс

Фото Сизоненко Дмитрия, 8Б, УВК № 7

Козацькі розваги

Каждый год в октябре в нашей школе происходит грандиозное событие – «Козацькі розваги». Участвуют в нем ученики восьмого и девятого класса. Для победы в конкурсах нужны как интеллект, так и физическая сила.

В этом году команды состояли из восьми человек. Формировались и группы поддержки. В перерыве между конкурсами Настюша Диленко пела песню об Украине.

Вообще, праздник удался на славу. Занятое нами второе место - это тоже неплохо. Ребята - молодцы, хорошо подготовились. На следующий год мы обязательно будем участвовать в этих соревнованиях и постараемся завоевать первое место.

*Головатенко Анастасия,
9 - А, ЗОШ № 38*

До Дня запорізького козацтва

21 сентября в 7-А классе прошёл классный час, посвящённый Дню запорожского казачества.

Помогли подготовит его сотрудники библиотеки им. Ю.А.Гагарина. Библиотека давно дружит с нашей школой, и нам запомнился каждый праздник, проведённый там. Но всё-таки нас снова и снова удивляют оригинальным подходом к делу. Сначала мы узнали самые интересные страницы истории казачества. «Мы живём в Запорожье,- говорит библиотекарь Ирина Анатольевна, - наши предки – казаки, и мы должны гордиться этим».

Нам рассказали об испытаниях, которые проходили юноши в те времена, чтобы стать казаками, и предложили самим поучаствовать в играх-конкурсах.

Ученики нашего класса не только проявили смекалку в викторине о быте казаков, но и актёрское мастерство, и умение перевоплощаться. В весёлых инсценировках народных песен семиклассники показали, что они настоящие казаки.

В конце мероприятия нас ждал сюрприз: нас угостили вкусным кулешом, сваренным по казацким рецептам.

Огромное спасибо сотрудникам библиотеки им.Ю.Гагарина Кравченко Ирине Анатольевне и Лотоховой Вере Николаевне за яркий и необычный праздник!

*Кучерова Диана,
ученица 7-А класса НВК № 23*

І лине слава крізь віки...

З незапам'ятної давнини до наших днів дума та пісня супроводжує життя народу. Пісні, як найщирішому другові, довіряє народ свої найпотаємніші почуття, горе і радість, мрії і сподівання. Не кажучи вже про виняткову емоційну насиченість пісні, жоден вид народної творчості не може порівнятися з її широтою охоплення життєвих явищ. У піснях знайшли правдиве відображення важливі історичні події і родинний побут, повсякденні турботи, будні і свята, праця і розваги.

В пісні вилася вся минула доля, весь справжній характер України. Пісня і дума - народна святиня, краще добро українського життя. В них горить любов до батьківщини, виблискує слава минулих подвигів; в них дихає і чисте, ніжне почуття жіночої любові, особливо любові материнської; в них же виявляється і та тривожна оглядка на життя, яка змушує козака, вільного від битви, «шукати свою долю». Все коло життєвих інтересів охоплюється в пісні, зливається з нею, і без неї саме життя стає неможливим. У чудових піснях і думах оспівав народ відважних оборонців Матері-Вітчизни, їх повне тривоги і небезпек життя, мужність і стійкість у боротьбі з ворогом.

Ці твори засвідчили ту виняткову роль, що відіграло в історії України козацтво, центром якого була Запорізька Січ. Про боротьбу з турецько-татарськими нападниками, тяжку турецьку неволю та втечу з неї, смерть козака на полі бою описується в багатьох думах. Славне запорозьке козацтво завжди давало надію людям, насагу у боротьбі проти поневолювачів, а люди завжди намагалися увіковічнити цю боротьбу, створюючи думи та пісні. Адже неможливо уявити український народ без вольної пісні.

Збирайтеся докупоньки та сідлайте коні,
Тії коні воронії, що ждуть на припоні!»
Загуділо Запорожжя, як те Чорне море, -
Понеслися козаченьки облавою в поле...»

Соболев Віталій, учень 7 класу ЗОШ №17

Ми козацького роду!

Нещодавно в нашому дружньому 2-Б класі пройшов позакласний захід до Дня Українського козацтва «Ми козацького роду».

Мені дуже сподобався цей урок. Я був настільки вражений, що захотілося самому співати українські пісні, танцювати гопака, малювати козаків. Ми були одягнуті в українські костюми, танцювали, розповідали вірші – створювали справжнє національне свято.

Хлопці-козачата так гарно виступали, що аж захоплювало дух, а дівчатка-козачки співали, що слухав би і слухав їх цілий день.

А в кінці уроку ми намалювали козаків і подарували їх один одному.

Я пишаюся своїми славними предками і впевнений,

що, як і козаки, у майбутньому, я зможу принести своїй Батьківщині велику користь.

*Моїсєєв Марк,
учень 2-Б,
ЗОШ № 38*

Українській мові присвячуться

9 листопада всі українці мали змогу відсвяткувати, як на мене, одне з найважливіших свят – День української писемності й мови.

Рідна мова... Чи можна увявити пристрасну італійську сварку на німецькій мові? Або французьку красуню, яка російською описує свої враження від картини у музеї? Чи гарний спів росіян про свою природу на швидкій китайській мові? Мабуть, ні.

Мова об'єднує народ! А як люди ставляться до своєї рідної мови? Ви уявіть собі тільки, що за останні 500 років на землі зникло більш 4,5% мов. До слова, це більше, ніж за цей же час зникло видів тварин чи птахів. Філологи попереджають, що у новому столітті може зникнути близько 40% мов!

Можливо, комусь на думку спало: «Треба зробити Червону книгу мов!». Але, на щастя, ви не перші, хто так подумав. У 1999 році на XXX сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО 21 лютого було проголошено Міжнародним днем рідної мови. В цей день ми, українці, можемо ще раз згадати, яка милозвучна та гарна у нас мова, але це й привід замислитися, чому ж, коли українська мова така чудова, ми нею нехтуємо?!

Що українська мова значить для вас? Атрибут державності та оформлення патріотичних заходів, яке швидко зникає після основної частини? Повсякденна необхідність, без якої можна обійтися? Що ж означає рідна мова для людини? Зрозуміло, що це не просто засіб передачі інформації, бо тоді б існувала одна єдина мова, як, наприклад, система вимірювання мір і ваги. Мова - це «візитна картка» кожної країни. Те, що допомагає народу вижити у різних історичних ситуаціях. Багато дослідників, філологів, вважають українську мову унікальною через те, що країна довгий час знаходилась під гнітом різних народів та держав, проте змогла відстояти своє право на існування та незалежність.

Сьогодні ж мовне питання дуже загострене! Це чи не найболючіша тема для розмов в країні. Чомусь саме тоді, коли ми стали

незалежними, ми повільно, але досить чітко, зливаємось з іншими. Мабуть, ви здогадалися, що я маю на увазі?! І йдеться тут не про російську мову, а й про інші, якими “засмічена” наша власна мова. Вживання іншомовних слів у нашій мові - це інколи тільки сміх - кризь сльози. Ось наприклад, сказавши: «Я працюю у клінінговій компанії», звичайний прибиральник перевтілюється у наших очах. Ми давно стали не просто творчими, а креативними, ми не користуємось, а юзаємо, займаємось не розповсюдженням, а дистрибуцією. І свою частку у засмічення нашої мови внесла глобалізація, при чому у всіх сферах: освіті, науці, економіці та політиці. Ми, використовуючи у мовленні іноземні слова, часто забуваємо, що серед стародавньої слов'янської мови є багато слів, які теж не гірше передають потрібний зміст. То ж не забувайте, що мова може як створити нас, так і спотворити!

У нас в країні на даний час склалась дуже своєрідна та непросто ситуація. Робіть висновки: кількість населення, яке спілкується російською мовою значно перевищує кількість етнічних росіян в Україні! За даним досліджень Інституту соціології НАН України 63% опитуваних рідною вважають українську мову, 35,3% - російську. Але вважати рідною, та спілкуватися нею - справді дві різні речі! А чи є мова, якою розмовляють, справді російською? Моя відповідь, ні! На жаль, ні... Та й літературною українською мовою також майже ніхто не розмовляє вже - виходить українсько-російський суржик.

Якщо брати до уваги радіо і ЗМІ, то загальний наклад газет українською мовою у 2008 році становив лише 28,7%, я в же не говорю про радіо: ефірний час заповнений не українським продуктом. Та для тих, хто хоче частіше слухати українське, є вихід – Інтернет-радіо «Скриня» (skrynia.com).

Літературна мова починається відроджуватися у книжках та творах сучасних українських письменників, які прагнуть донести до читача думку, що не потрібно соромитись українського: Ю. Андрухович, О. Забужко, І. Малкович та інші. Але є й ті письменники, які занедбали українську мову. Ці автори

використовують у своїх творах лайливі слова, і мабуть тому, вони є письменниками «однієї книжки» (С.Жадан та Л.Дереш). Турецький мандрівник Евлія Челебі знайшов у нашій мові лише чотири лайливі слова. Але якщо б він прочитав твори вище згаданих письменників, то збільшив би цей список у декілька разів. Тоді ж чому твори цих авторів знаходяться у найбільших бібліотеках країни, а потрапляють туди у рамках державної програми з розвитку української мови?!

І взагалі, євреї століття назад, усвідомивши, що для існування окремої держави потрібна мова, відродили мову іврит із мертвих. А її, до слова, не існувало майже 2000 років!

Перед нами задача набагато легкіша. Українська мова не померла, вона живе! Потрібно лише допомогти їй...

Занепад мови

Навіщо жити на Вкраїні милій,
Якщо не знаєш мови цих країв?
Ось, я, наприклад, живу на Запоріжжі
І українську мову вчу з малих років.

Я заспівати можу на милозвучній мові,
Чи прочитати вірш вам, наче соловей.
І я пишаюсь тим, що вірю в українське,
Бо патріот – це той, у кого віра є.

А наша мова, українська ласка,
Розхвалена, оспівана була
У думі козака, і в пісні селянина,
Летіла, кризь літа, і попри все, жила!

А що тепер? Навіщо тоді волі,
Так прагнув наш народ усі роки?
Щоб спілкувались ми
на суржиковій мові?
І навіть не на мові, а на «языке»?

Згадайте-но, і діти, і старі,
Історію величної держави.
За мову билися минулі всі віки
І не посміли зрадити її.

І були війни, битви, суперечки,
Але завжди, ви чуєте, завжди!
За українську мову стояли українці,
не лякаючись ні смерті, ні чуми!

А зараз, наче все перевернулось,
І бідні Українка та Тарас...
От бачили б вони, що відбулося!
Заплакали, не витримали б враз...

**Ковтун Оксана,
ЗОШ №83**

Що буде далі?

Що ж робити? Відповідь криється не стільки у ставленні людини до середовища свого природного проживання (це наслідок), скільки у сфері духовного, морального її світу. Тут насамперед важливо, яким богам молишся, - ось це все й визначає.

С. Г. Островий, російський поет

Усі ми живі люди, зі своїми почуттями та проблемами, намірами та діями.

Однак, які б в нас не були інтереси, ми всі хочемо жити в екологічно чистому середовищі.

Не дивлячись на це, багато людей не розуміють, що саме вони є тими, хто на багато років вирішує долю планети загалом та визначають стан здоров'я свого майбутнього покоління зокрема.

Що ж означає “екологічно чисте середовище” та “екологія” взагалі?

Якщо звернутися до підручника, який знайомий кожному школяреві, можна побачити, що екологія – це наука про дім, про взаємозв'язки людини з природою, її компонентами.

Але крім того, що екологія є наукою, потрібно, щоб кожна людина розуміла це поняття так, щоб вона могла визначити для себе, що собою представляє, що включає в себе вище згадана дисципліна.

Мабуть, головною метою екології є прагнення донести до кожного з нас думку про те, що все, що ми робимо, про що думаємо, відображається на навколишньому середовищі, а значить, згодом, й на нас самих.

**Ковтун Оксана,
ЗОШ №83**

Залежить від нас!

**Фотографії к статті
«Мой край родной»**

Мой край родной

Мы хотим рассказать читателям “Платформы” об увлекательном путешествии в Приазовскую степь.

Мы (группа учащихся школы №80) посетили природно-исторический памятник «Каменные могилы».

Желтый остров, сложенный из причудливо нагроможденных каменных глыб, расположен в долине реки Молочной, неподалеку от Мелитополя. В нашем учебнике по истории родного края размещены черно-белые фото этого уникального памятника. Но то, что мы увидели, произвело на нас неизгладимое впечатление. Видно, не даром говорят: «Лучше один раз увидеть, чем сто раз услышать!»

Первые сведения о Каменных могилах относятся к концу XVIII века. Но планомерное изучение каменных гротов началось лишь после революции 1917 года. Откуда посреди степи взялся холм с гротами и пещерами?

Экскурсовод рассказал нам, что, когда возникло Понтийское море, на этом месте образовались известковые отложения. Море ушло, осталась пустыня. В период таяния ледника на севере «большая вода», стекая к югу, образовала долину реки, и огромные камни оказались на поверхности земли, а под воздей-

ствием воды и ветра первичный щит песчаника раскололся – так возник своеобразный холм с гротами и пещерами.

В музее мы увидели многочисленные оригиналы наскальных рисунков, которые оставили древние художники: здесь изображены мамонты, быки, носороги, олени. Жили в этих местах люди с XIV-XII тысячелетия до н.э. до X-XII веков.

Суровая величавость Каменной Могилы привлекала кочевников-сарматов, готов.

На одной из плит мы увидели изображение судна-парусника, возле которого начертаны готские руны.

Были в этом священном месте и половцы, об их присутствии напоминают каменные бабы, стоящие в степи.

Мы с удовольствием залезли на песчаные глыбы, наслаждались чистым воздухом и красотой полевых трав.

Спасибо нашим классным руководителям, которые организовали такую познавательную экскурсию.

**Зинченко Ольга 8-Б класс,
Ковалев Павел 6-А класс
ЗОШ №80**

От редакции

Если вы с классом, с друзьями или с родителями ездили куда-то на экскурсию, ходили в поход, - поделитесь своими впечатлениями с читателями «Платформы». Редакция Альманаха совместно с воспитанниками районного спортивно-туристического клуба «Едельвейс» обязательно отметит лучшую статью (июнь 2011 года)

В Альманахе «Платформа» № 16 2010 стартовал журналистский эксперимент: каждая школа в течение семестра проводит опрос, готовит интервью по теме, которую определил жребий.

Перед вами - продолжение эксперимента - статьи, написанные журналистами школ № 90, 8, 110, 6, 14, 7

Тот, кто не учиться у истории, обречен на ее повторение

Хортица...Казацкая сечь... Сколько ты обо всем этом знаешь?! Я лично не много, хотя очень об этом жалею. Именно поэтому я отправилась в Школу Джур, где возрождают казацкие традиции. И каким было моё удивление, когда я встретила там учеников нашей школы. Оказывается, они занимаются в этой казацкой Школе, и им очень нравится, так что я не удержалась и задала им несколько вопросов:

Считаете ли вы полезными занятиями в Школе Джур?

- Лично я считаю - да, ведь Школа Джур воспитывает из нас настоящих мужчин, казаков. Она воспитывает в нас мужество и характер.

- Да!!! Полезно любое занятие спортом, а в Школе Джур мы занимаемся боевыми искусствами - это развивает человека как физически, так и духовно.

Что в обучении вам больше всего нравится?

- Дисциплина. В Школе Джур, так же, как и у казаков в былые времена, строгая дисциплина. Эта строгость позволяет воспитывать в нас казацкий дух.

- Мне нравится, что в Школе Джур в учениках воспитывается в первую очередь патриотизм.

Считаете ли вы правильным возрождение казацких традиций. Почему?

- Наверно, все-таки правильно. Казацкие традиции позволяли им быть сильными, здоровыми и побеждать в многих битвах даже при неравных силах. По-моему, именно сейчас надо начать возрождать казацкие традиции. А особенно навыкам казаков надо обучать украинских солдат, тогда наша армия станет еще более сильной: ведь тот, кто не учиться у истории, обречен на ее повторение.

- Да! Потому что мы не должны забывать своих предков, надо поддерживать их традиции - нашу историю.

Как вы думаете, нужны ли Школы Джур?

- Обязательно. Не всем же «шастать» по подворотням? А так мы проводим время не только приятно, но и с пользой.

- Нам многому учат: как себя защитить, учат обращаться с оружием. Но прежде всего, мы учимся использовать наши знания только в нужных целях и так, чтобы никому не навредить.

- Да, молодежи нужно привлекать к таким занятиям, это нам только на пользу.

Правда интересные ответы!?

Если ты тоже заинтересовался, то приходи в Школу Джур (спрашивай в ЗОШ № 90)... ну, или хотя бы набери в Google КОЗАЦТВО и просто почитай, уверяю, это очень увлекательно.

ВИТКОВСКАЯ Оксана,
ученица ЗОШ № 90
журналист «Платформы»

До Дня податкової служби України

Враховуючи важливість податкової інспекції, Президентом України був підписаний указ «Про День працівника державної податкової служби України», згідно з яким професійне свято податківців – 30 жовтня.

Цікаво дізнатися, що думає сучасна молодь про податкову інспекцію: які асоціації викликає ця структура? чи хотіли б школярі обрати у майбутньому цю професію? кому вона більше підходить: чоловікові або жінці?

Такі питання були поставлені учням 5-11 класів гімназії № 8.

Результати досить несподівані.

5-8 класи

У 50% опитаних податкова інспекція (ПІ) асоціюється з податками, у 25% - з грошима, у 15% - з податковим інспектором, у 6% - з боргами, у 4% - з міліцією

Жоден учень не хотів би стати податковим інспектором, аргументуючи тим, що професія не цікава.

65% вважають, що професія підходить і чоловікові, і жінці, 20%

вважають, що ця професія більше підходить чоловікам, 15% - жінкам.

9-11 класи

Старшокласники зайняли дещо іншу позицію (мабуть, більше інформовані про значущість професії).

Асоціації, що викликає ПІ: 50% - податки, 30% - корупція, 16% - гроші, 3% - закон і порядок, 1% - борги.

95% опитаних відмовляються пов'язати свою долю з цією державною структурою: «На цій посаді доводиться сваритися з людьми, багато нервуватися», - говорять учні.

Тільки 5% опитаних дійшли висновків, що ця професія «виховує нас, загартовує характер, вчить відповідальності та приносить добрий прибуток».

75% учнів 9-11 класів вважають, що це чоловіча професія, 15% вважають, що професія підходить і чоловікові, і жінці, 10% вважають професію жіночою.

Тож, чи все ми знаємо про податкову? Судячи по відповідям наших учнів - ні!

Агєєва Юлія,
11 клас гімназії № 8

Здоров'є сьогодні

- Що ви можете розказати о Всемирном дне психического здоровья?

-Всемирный день психического здоровья с 1992 года отмечают в мире 10 октября.

- А каковы цели проведения данного мероприятия?

- Первоочередной целью Всемирного дня психического здоровья является сокращение распространенности депрессивных расстройств, шизофреники, болезни Альцгеймера, наркотической зависимости, эпилепсии, умственной отсталости. А росту заболеваемости способствуют информационные перегрузки, политические и экономические катаклизмы в стране, а предвестниками заболеваний являются стрессы.

- Какова же тема темой Всемирного дня психического здоровья в 2010 году?

- «Нет здоровья без психического здоровья!»

интервью у школьного психолога
Резниченко В.И. взяла
корреспондент школьной газеты
УВОК № 110 «Задняя парта»

День автомобіліста

«День автомобіліста і дорожника» - державний професійний свято працівників автомобільного транспорту і дорожнього господарства, який відзначається в Україні щорічно в останнє вівторок жовтня.

«День автомобіліста і дорожника» отримав статус офіційного державного професійного свята в 1993 році, впродовж якого після розпаду СРСР. 13 жовтня 1993 року, в столиці української республіки місто-герої Києві, перший Президент України Л.М.Кравчук «в підтримку ініціативи працівників автомобільного транспорту і дорожнього господарства України», підписав Указ № 452/93 «Про День автомобіліста і дорожника». Однак історія цього професійного свята починається набагато раніше - 1 жовтня 1980 року, коли Президіум Верховного Радянського Союзу Союзу Радянських Соціалістических Республік видав Указ № 3018-Х «Про святкові і пам'ятні дні», в якому, в числі іншого, передбачалося встановити в СРСР в останнє вівторок жовтня «День автомобіліста» (більш відомий, як «День водія»).

Українська влада зробила це свято загальнодержавним для водіїв і дорожників, можливо, спробувавши таким чином зробити так, щоб

між водіями і дорожниками встановилася дружба і взаєморозуміння.

Сеть автомобільних доріг загальнодержавного користування України має протяжність 172,4 тис.км, з них з твердим покриттям - 164,1 тис.км (без урахування місцевих, державних, внутрішньогосподарських). Це достатньо, щоб чотири рази об'їхати екватор.

На Україні (дані на початок 2009 року) зареєстровано близько 8 мільйонів тільки легкових автомобілів. Якщо поставити тільки киевські автомобілі один за одним на доріжку, то отрималися б «буси» однакової довжини протяжності України з заходу на схід і навпаки.

Працівники ЗАПОРІЖСЬКОГО АВТОМОБІЛБІЛДОВАЛЬНОГО ЗАВОДУ мають безпосереднє ставлення до цього свята. І ми взяли інтерв'ю у одного з працівників автозавода - Чадаєва Константина Сергеевича, який працює начальником інструментального цеху підприємства ООО «АЗ ОНАСТКА».

— Здраствуйте, ви працюєте на такій важкій для нашого міста заводі. Скільки років ви працюєте на цій посаді? І як ви почали свою професію?

— Я працюю на цьому підприємстві з 1998 року. До цієї посади пройшли практично всі ступені ра-

боти. 13 квітня 1998 року був прийнятий токарем в Інструментальний цех, через 5 років став майстром на цій ділянці. З 2005 року працював начальником ділянки збирання штампов і пристосувань. А 7 травня 2010 року призначений начальником цеху.

- **Вам подобається ця посада?**
- Так, мені подобається моя робота. Вона дуже цікава. Вимагає як спеціалізованої, так і різносторонньої підготовки.
- **А яку історію має це підприємство?**
- Підприємство ООО «АЗ ОНАСТКА» раніше мало три Інструментальних цехів і один окремий Кузнечно-заготовчий. В зв'язі з реорганізацією підприємства всі інструментальні цехи були об'єднані в один.
- **Як ви ставитесь до свята автомобіліста?**
- Як працівником одного з підрозділів автозавода, вважаю це свято професійним. При цьому являюся водієм з десятирічним досвідом. Я і мої колеги маємо безпосереднє ставлення до автомобілів і автомобілебудування.
- **Дякую за інтерв'ю!**

Ми з усією душею вітаємо Вас, ваших колег і всіх інших людей, які мають ставлення до цього свята, бажаємо успіхів і всього найкращого!

Настяша, гімназія №6

День художника в Україні

День художника відзначається в Україні щорічно 2 тижня жовтня згідно з Указом Президента №1132/98 від 9 жовтня 1998 року.

В переддень цього свята юні журналісти школи № 14 відвідали виставку робіт запорізьких художників і взяли інтерв'ю у запорізького художника Д.Скрябіна.

— Вітаємо! Чи не погодитесь Ви відповісти на кілька питань?

— Так, будь ласка.

— У якому жанрі Ви працюєте?

— У класичному: пейзажі, живопис, реалізація. Також можна застосовувати фантазію, можна щось малювати.

— Скільки часу можна витратити на написання однієї картини?

— Картину можна написати за місяць або за декілька годин.

— Як Ви плануєте відзначити День художника?

— Як завжди - на площі Маяковського, серед своїх колег.

— Що Ви побажаєте молодим талановитим художникам?

— Терпіння. Зараз дуже мало людей, які люблять живопис. Живописом варто займатися, якщо це подобається, для душі.

— Дякуємо за інтерв'ю і бажаємо Вам творчих успіхів!

інтерв'ю підготували

Шатоба Марія,

Патяк Оксана,

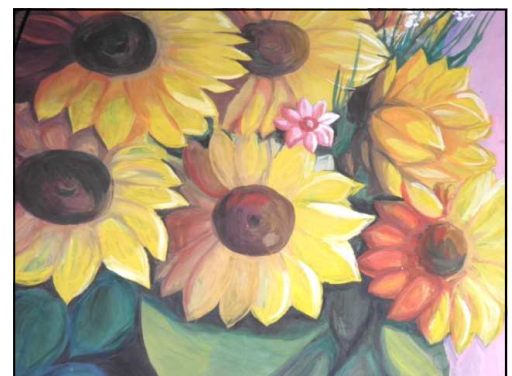
ЗОШ № 14

Картину запорізького художника

Д.Скрябіна

Картину учениці 9 класу ЗОШ № 14

Величко Ганни

Мир профессий

Журналист - человек, обладающий даром ежедневно заполнять пустоту. (Дейм Ребекка Уэст)

Одной из самых интересных профессий является профессия журналиста. Почему это так? Во-первых, такая работа предполагает активный образ жизни. Журналисту редко приходится сидеть на месте. Уже промолчим о разнообразном путешествиях, интересных задачах и т.д. Во-вторых, одним из главных плюсов профессии является знакомство с новыми людьми (в том числе и знаменитыми), прикиньте как круто иметь большой круг связей и разговаривать наравне с каким-то мега-популярным артистом!

Но не все тут в розовом цвете. Как и в любой профессии, есть свои минусы. Начнем с того, что журналистика является одной из самых опасных профессий. Ну,

ясно, если не соваться ни в какие «лишние» дела, то ничего трагичного не случится. Но покажите мне такого журналиста, который не захочет разузнать всё и обо всех!? Еще одним минусом есть постоянная нехватка времени (в том числе и на личную жизнь), завал заданий, необходимость сдавать материалы в срок...

Проведя опрос среди учеников 8-х классов, которые только начинают задумываться о выборе профессии и остановились на выборе спецпредмета "Основы журналистики", я узнал: многие считают, что романтический ореол работы журналиста, по мнению учащихся, заключается в том, что они считают журналистику обязательно связанной с расследованием запутанных дел или в крайнем случае - с постоянными встречами со звездами шоу-бизнеса.

Но ребята забывают, что журналистика - это и работа на радио, и в сельской газете редактором рубрики про

какой-то крупный рогатый скот, и просиживание в Интернете в поисках каких-нибудь «полезных» сплетен...

Помимо всего журналист - это всесторонне развитый человек, с которым просто интересно пообщаться, всегда в курсе всех новостей и мероприятий. Это люди с врожденным чувством любопытства, упорства, приобретенной эрудицией, хорошей памятью, умением находить выход в сложных ситуациях. Если тебе присущи эти качества и привлекает эта профессия, то прямо сейчас откладывая газету, беги к нам в редакцию и мы нагрузим тебя работой))

А если серьезно, то просто задумайтесь о выборе будущей профессии, возможно журналист - это ваше призвание?

Катя Журба,

10 класс, гимназия № 107, школьная газета «Pupils home»

Ко Дню спасателя

Моя семья – медицинские работники. Папа – спасатель, работает в подразделении «Кобра» (команда быстрого развертывания). Я это знал, но никогда не задумывался о трудности и опасности его работы.

Как только поступает звонок с просьбой о помощи, спасатели «Кобры» уже через несколько минут придут на помощь, выручат даже в самой безвыходной ситуации.

- А как стать спасателем? – спросил я у отца.

- Обычно мы берем ребят, отслуживших в морской пехоте, воздушно-десантных войсках, в охране Президента или спортсменов – минимум призеров чемпионатов Украины. Пробным тестированием определяется склонность человека к риску, как он будет действовать в экстремальной ситуации.

Меня так заинтересовала профессия спасателя, что я упросил папу познакомить меня с его сотрудниками. Они рассказали мне много случаев, на которые выезжала «Кобра». Это и спасение мальчика, который упал на металлический прут, и помощь живот-

ным, попавшим в беду, и предотвращение взрыва газа в доме, и спасение людей, попавших в автомобильную аварию... Именно к ним, спасателям «Кобры», обращаются, когда никто помочь не может.

Всех спасателей «Кобры» я назвал бы героями. А особо отличившиеся получают государственные почетные звания («Герой – рятувник року»), почетные знаки МЧС Украины («За отвагу в чрезвычайной ситуации»).

Мой папа – фельдшер спасательной службы – тоже награжден почетным знаком МЧС Украины. Я очень горжусь тем, что мой папа – спасатель!

*Титов Вадим,
6 класс, УВК № 7*

Фотография из газеты "Регион-экспресс" к статье "911 по-запорожски" (Титов Виталий Михайлович- первый слева)

Ко Дню спасателя журналисты УВК № 7 побывали в пожарной части № 15 Коммунарского района (районное отделение МЧС Украины в Запорожской области), где кроме увлекательной экскурсии по части получили еще и интервью командира отделения, старшего прапорщика Самофала Григория Васильевича.

- Григорий Васильевич, скажите, из-за чего чаще всего возникают пожары?

- Из-за неосторожного поведения с огнем, из-за несоблюдения элементарных правил противопожарной безопасности.

- Стучалась ли гибель людей на пожарах?

- К сожалению, да. Хотя мы стараемся спасти людей, попавших в огненную ловушку, помочь удается не всегда.

- Погибают ли на пожарах дети?

- Мы всегда прежде всего выносим из огня детей, а потом взрослых. Но бывает, что помощь приходит слишком поздно: не вызвали вовремя спасателей, в квартире, офисе отсутствуют средства пожаротушения и т.д.

- Страшно ли Вам заходить в огонь?

- Да. Но я вспоминаю, что это наша работа, от которой зависит жизнь многих людей!

- У Вас благородная и нужная профессия – спасать людей! Спасибо за интервью!

*Савченко Регина,
6 класс, УВК № 7*

Лучше гор могут быть только горы...

Вот и наступили долгожданные осенние каникулы. После двух месяцев учебы, безусловно, нужно отдохнуть, отвлечься. Конечно, самый распространенный способ отдыха среди школьников является компьютер. «А что, здорово отключает мозги» - думают многие, и днями напролет пропадают в виртуальном мире, совсем забыв о реальном. А ведь вокруг столько всего интересного и неизведанного, столько мест, где можно активно провести каникулы. Это разнообразные экскурсии, походы, прогулки. Ведь мы живем в Запорожье, а здесь, совсем рядом с нами всего в пяти часах езды находится полуостров Крым, манящий прекрасным, чем-то таинственным и неповторимым. Вот мы и решили провести время каникул с пользой и удовольствием.

Крымский полуостров. Севастополь - Балаклава - Ласпи - это наш маршрут на три дня. Балаклавская бухта, Генуэзская крепость, крепость Чембало - вот наша первая остановка. Это одна из исторических памятков, «дожившая» до нашего времени. Крепость реконструируют, но это не мешает окупнуться в ее историю. Сама же бухта напоминает сердце, внутри которого маленькие белые точки – это белоснежные яхты. Наша тропинка свернула в

горы, и уже пейзаж моря сменился не менее привлекательным пейзажем гор и леса. Разнообразная гамма цветов радует глаз и наполняет душу покоем: желтый, зеленый, разные оттенки красного, и даже кое-где встречаются уже бордовые листья. А погода настолько прекрасна, что даже не замечаешь, что на самом деле на календаре конец октября. Создается впечатление, что здесь жизнь замерла, время остановилось, стараясь нас как можно дольше задержать в своих владениях.

Вечером, сняв рюкзаки (только сейчас ощутив их тяжесть), разбиваем лагерь, готовим ужин, садимся у костра и под гитару поем песни. Отдыхает душа и тело.

Третий день нашего путешествия посвящен городу-герою Севастополю. Он порастил нас своей красотой. Белый город. Бесконечное множество памятников, ежеминутно напоминающих о подвигах героев – защитников Севастополя. Прогоуливаясь по городу, возвращаешься в тяжелое прошлое нашей страны.

Время бежит неумолимо. Наш поход заканчивается, и поезд опять увозит нас в родное Запорожье. Вроде бы все и закончилось, но на душе чисто, спокойно, она поет и желает снова отправиться в путь к новому, неизведанному, прекрасному.

*Емельянова Анастасия,
СТК «Едельвейс»*

Мы против насилия!

Что такое насилие и сталкивались ли Вы со случаями насилия? - так начался разговор с нами, когда наш класс вместе с учениками 9-Б и 8-А класса пришли на фотовыставку общественного клуба «Альтернатива» с таким названием.

В этот день, 16 сентября была чудная погода – золотая осень в самом своем начале. Все плохое казалось далёким, из другого мира. Но вот все мы задумались над этим вопросом, и всё оказалось не таким безмятежным: каждый припомнил, что видел в своей жизни не раз такие же отчаянные, несчастные, озлобленные или отрешенные взгляды, полные одиночества, безысходности, беды, обиды, как на фотграфиях выставки.

Иногда и сами бросали людям

такие взгляды, но на них не обратили внимание, или мы сами их поймали, но постарались пройти скорее мимо.

Мы все притихли, разглядывая фотоснимки выставки, задумались, вглядывались в незнакомые лица взрослых и детей и по просьбе экскурсовода пытались их понять. Оказывается, это не так уж и сложно, стоит только захотеть. Именно этому и учит фотовыставка – не быть равнодушным, верить людям. Мы посмотрели в заключение небольшой видеоролик и получили буклеты клуба, где есть адреса телефонов доверия и адреса помощи. Равнодушным не остался никто.

Спасибо организаторам выставки и успехов в их нужном деле.

*Снигур Юлия
ЗОШ № 84, 9-А класс*

Внимание! Конкурс!

Объявляется конкурс на лучшую фотографию для первой полосы Альманаха «Платформа»

Требования: фотография должна быть актуальной, эстетичной, выражать определенную идею автора.

Темы: детство, школа, эмоция, ситуация, проблемы социума

Фотографии присылайте на e-mail platformanews@rambler.ru в формате **jpg/jpeg** или **tif** или **pdf** с пометкой «фото_1»

Подведение итогов - в мае на итоговом заседании районного пресс-центра

САЙТИ ШКІЛ

Сайт школи – це не тільки візитна картка школи, а й помічник у навчанні, майданчик для спілкування і обміну вражень.

Пропонуємо Вам відвідати сайти шкіл Комунарського району, познайомитись з віртуальним шкільним світом, де, ми впевнені, буде цікаво і учням, і педагогам, і батькам.

Нагадуємо сайт відділу освіти
www.vokra.ucoz.ua

Школа	Адреса сайту
Гімназія № 6	www.gymnasium6.zp.ua
НВК 7	www.informatika.in.ua
Гімназія № 8	http://school8.zp.ua
НВК 23	www.znvk23.narod.ru
НВКТП	www.zp-school70.at.ua
НВК 88	http://88myclass.ucoz.ru
ЗОШ 90	http://www.school90.zp.ua/
Гімназія № 107	www.zp107.cc.ua
Гімназія № 107	www.planeta107.zp.ua

Америка - страна чудес? =)

По матеріалам журналістів газети "Pupils home" гімназії № 107

Как вы все знаете, наш друг Никита Пьянковский сейчас находится в Америке. По нашей просьбе он согласился быть корреспондентом газеты «Pupils Home» в США. Мы получили первый репортаж.

Zdravstvuyte, rasskaz napishu seychas a s fotkami пока что туга, потому как "дома" s internetom problemi i ya so shkoli pishu, a тут ni diski ni fleshki prinosit' nel'zya.

Что skazat', тут vprintsipe ne ploho) interestno posmotret' kak zhivet kto-to krome nas. Zdes' ya zhivu v dome, v 7 minutah ot shkoli na mashine. Sem'ya horoshaya, ih deti virosli uzhe poetomu v dome zhivu ya, "papa" i "mama". "Papa" - lider morskikh boy skautov, ya tozhe teper' boy skaut) veselo, mnogo druzey i interestno. V shkole igray v orkestre, kazhduy nedely koncerti po gorodu, igrayem na stadionah, ochen' mnogo zriteley) V shkole izuchay tol'ko 8 predmetov, тут

v nachale goda vibirayesh iz spiska 8 a potom uchish. Ya тут v 11-om klasse i uchu primerno to chto u nas uchili v 6-om) Ya umneye nashey matematichki (spasibo Natal'ye Sergeevne), a po fizike uchim kak nayti skorost' esli izvestno vremya i rasstoyaniye)))))) Domashku zadayt, no redko, ya yeye тут zhe v klasse delay, poetomu domashki u menya ne bivayet)) Rad chto vzyal knigu po fizike s soboy, budet hot' chem mozg naprych) U nas тут zharko, vot uzhe konec oktyabrya a u nas dnem +30. Ochen' ne hvatayet druzey, da i uchiteley, nu i konechno zhe papi s mamoy. Ya amerikanskuy zhizn' poznal prakticheski v sovershenstve, ona ot nashey pochti ne otlichayetsya. Te zhe lydi, vse tak zhe rabotayt, tol'ko po russki ne govoryat. V obschem zhizn' prekrasna, po angliyski ponimay uzhe 99% da i govory tozhe ne ploho))U nih pravda ne tak veselo kak u nas) "Mi zhivem v samoy prekrasnoy strane na svete..." - pravda)))

Такие дела)

Памятные даты декабря

- 1 – День національного порозуміння
- 1 - Всесвітній день боротьби зі СНІДом
- 1 - День працівника прокуратури
- 3 - Міжнародний день інвалідів
- 5 – Всесвітній день волонтерів.
- 6 – День Збройних Сил України
- 7 – День місцевого самоврядування
- 10 – Всесвітній день прав людини, прийняття Загальної декларації прав людини
- 10 – Всесвітній день футболу
- 11 - Всесвітній день дитячого TV
- 13 – День благодійності.
- 14 – День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС
- 19 – День Святителя і чудотворця Миколая
- 19 - Міжнародний день допомоги бідним
- 20 – День української міліції.
- Міжнародний день солідарності людей.
- 22 – День енергетика
- 28 – Міжнародний день кіно

В № 18 Альманаха читайте:

- Эксперимент продолжается (№97, № 38, № 70, № 83)
- Осенние балы в школах
- Акции ученического самоуправления
- Подготовка к Новому году в школах нашего района
- Районный конкурс «Выбери жизнь!» по пропаганде и распространению здорового образа жизни - 02.12.2010
- Межрегиональная выставка школьной прессы (отчет)

Комітет у справах сім'ї та молоді Комунарської райадміністрації

Відділ освіти Комунарського району м. Запоріжжя

